

РЕШЕНИЕ

№ 2267

гр. София, 06.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 01.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **9491** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. чл. 145 – 178 АПК, вр. чл. 220 от Закона за митниците.

Делото е образувано по жалба от адвокат – пълномощник на [фирма], със седалище и адрес на управление в [населено място], който уточнява, че оспорва издадено от директора на Териториална дирекция „С. морска“, при Агенция „Митници“ РЕШЕНИЕ, рег. № 32-257497/03.09.2020 г., към М. 19BG002002001015R3/23.01.2019 г. С решението е отказано да бъде приета декларираната митническа стойност на стоки с №№ 1, 2, като: са определени нови митнически стойности; разпоредено е да бъде коригирана митническата декларация; установени са мита за „досъбиране“, в размер на 20 810, 43 лв., ДДС – 38 846, 15 лв., заедно с лихви за забава, считано от 23.01.2019 г.

В съдебното производство жалбоподателят е представляван от от упълномощения адвокат, които: поддържа жалбата; ангажира писмени доказателства и заключение на съдебносчетоводна експертиза; претендира възстановяване разноските за водене на делото, съгласно представен списък.

Ответникът, посредством юрисконсулт оспорва жалбата, със становище за правилност и законосъобразност на оспорения административен акт. Желает юрисконсултско възнаграждение и възразява за прекомерност на адвокатското.

Съдът приема за безспорно установени по делото следните факти.

На 23.01.2019 г. [фирма] декларирало с митническа декларация М. 19BG002002001015R3/23.01.2019 г. под режим „допускане на свободно обращение“

стоки - 502 колета с бруто тегло 12 285, 80 кг., внос и произход от Китайска народна република, с условие на доставка - С. В.. Общата фактурна стойност в митническата декларация е 16 018, 80 Е., при курс за митнически цели - 1,95583 лева за 1 Е.. Към митническата декларация били приложени: фактура №ES 18020/19.12.2018 г.; опаковъчен лист № ES 18020/19.12.2018 г.; коносамент М.[ЕИК]/27.12.2018 г.; фактури за услуги №№ [ЕГН], [ЕГН]; сертификат за непреференциален произход.

Извършена била „повторна проверка на митническата декларация“, която констатирала (според обстоятелствената част на оспорваното решение), че:

А/ стока № 1: Е.Д. 6/8 „долно бельо за момчета 100% памук – 1 512 дузини; мъжко бельо 95/5 памук/еластан, слипове – 2 724 дузини; мъжко бельо, 95/5 памук/еластан, боксер – 6 315 дузини“ е декларирана с код по Т.: [ЕГН], бруто тегло - 8965,8 кг., нето тегло - 8023 кг. и с с митническа стойност за 1 бр. - 0,18 лв., или 2, 82 лв/кг. Според приетото от ответника, справедливата цена на ЕС за стоки с този код по Т. е в размер на 25,64 лв/кг., като е отчетено, че „митническите органи не разполагат с мостра от стоката“;

Б/ стока № 2: е.д.6/8 „дамско долно бельо, 100% памук - 4960 бр.“, с код по Т.: [ЕГН], бруто тегло – 3 320 кг., нето тегло – 3 020 кг. е декларирана с митническа стойност за 1 бр. - 0,15 лв./бр. или 2, 89 лв/кг., но според ответника, справедливата цена на ЕС за стоки с този код по Т. е в размер на 34,19 лв/кг., като е отчетено, че „митническите органи не разполагат с мостра от стоката“.

За да достигне до тези изводи ответникът се позовава на резултатите от извършена от митническите органи последваща проверка. С писмо, рег. № 32-48812/13.02.2020 г. от [фирма] са изискани за целите на последващия контрол (чл. 84, чл. 84а ЗМ, чл. 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447) допълнителни документи в подкрепа на декларираната митническа стойност на стоките. Дружеството е представило документите, описани и анализирани от митническия орган така: изпращач по процесната митническа декларация е „X. Win W. Co“ L., но във фактурата и на печата на фирмата името е изписано „X.“, а в договора и анексите -,„X.“, което поражда съмнение относно достоверността на представените документи; според договор за покупка, от 01.01.2018 г.- т. 5 и т. 6: доставките подлежат на договаряне в писмена форма (анекс), а фактурата трябва да бъде издадена не по-късно от 5 дни от подписването на анекса; купувачът се задължава, в срок до 90 дни от получаване на фактурата и доставяне на стоките по съответния анекс, да заплати сумата, посредством банков превод по сметката на изпращача; представеното писмо за потвърждение, от 28.02.2020 г. съотнесено към придружаващите митническа декларация М. 19BG002002001015R3/23.01.2019 г. документи, няма отношение към потвърждаване на митническата стойност; в допълнително споразумение от 03.01.2018 г., към договора от 01.01.2018 г. в т. 2 се коментира фактът, че изпращачът има на склад т.н. „дисконтирани“ стоки, които са залежали, непродадени от предишни поръчки, с различно качество, с дефекти, сгрешена номерация и др., които биха могли да бъдат закупени в рамките на договора; в т. 4 се уточнява, че стоките трябва да бъдат продавани с отстъпка, която се договаря във връзка с всяка отделна поръчка в съответен анекс и фактурите към нея; с писмо № 32-76249/09.03.2020 г. се пояснява, че първоначално идеята е да се внасят нискокачествени, преоценени стоки и с ниски цени, за реализация изцяло в Испания. Обобщен е изводът, че: „предвид това, че митническата стойност на внесените стоки за килограм нетно тегло е основана на изключително ниска фактурна цена, спрямо наличната средна статистическа стойност

на сходни стоки, както и изводите от представените документи в подкрепа на декларираната митническа стойност, остава съмнението относно точния размер на митническата стойност на гореописаните стоки, без да се оспорва автентичността на представената търговска фактура“. Извършен е „сравнителен анализ на база наличната информация в митническата информационна система (вкл. данни от сайта на Европейската комисия), на митническата стойност на стоки с код по КН 61071200, и с код 61082100, с произход Китай (таблица 1 и таблица 2 от оспореното решение), във всички държави - членки на ЕС, за периода от 2016 г., до 2018 г., вкл., като е установено, че:

А/ за стоките, като тези под № 1, в ЕС са декларирани по-високи стойности, които съществено се различават от декларираните с процесната митническа декларация - в рамките на тригодишния период средностатистическата стойност за ЕС не се променя драстично: 10,09 Е./kg, 10,42 Е./kg и 10,73 Е./kg, но с процесната митническа декларация декларираната митническа стойност е 2,82 лв./кг. или 1, 44 Е./kg.; средностатистическата стойност, изчислена на база вноса във всички държави - членки е: 10,09 Е./kg. за 2016 г.; 10,42 Е./kg. за 2017 г. и 10,73 Е./kg. за 2018 г. или съответно 19,73 лв./кг. за 2016 г., 20,38 лв./кг. за 2017 г. и 20,99 лв./кг. за 2018 г.; за 2016, 2017 митническата стойност на процесните стоки в Р.България е била с над50% над средната за ЕС за сходни стоки с рязък спад за 2018г / 14.96 Е./kg за 2016г., 15,76EUR/kg. за 2017 г. и 5,05 Е./kg. за 2018 г.; за Испания - страната, в която стоката ще бъде реализирана, за същия период митническата стойност е: 2016 г. - 16,20 Е./kg.; 2017 г. - 14,76 Е./kg., 2018 г. - 14,01 Е./kg.;

Б/ за стоките, като тези под № 2, в рамките на тригодишния период средностатистическата стойност за ЕС не се променя драстично - 11, 40 Е./kg., 12,88 Е./kg и 13,53EUR/kg., но с процесната митническа декларация декларираната митническа стойност е 2, 89лв./кг., или 1,48 Е./kg.; средностатистическата стойност, изчислена на база вноса във всички държави - членки е: 21,14 Е./kg. за 2016 г., 20,69 Е./kg. за 2017 г. и 18,62 Е./kg. за 2018 г., или съответно - 41,35 лв./кг., 40,47 лв./кг. и 26,46 лв./кг.; за 2016 г., 2017 г. митническата стойност на процесните стоки в Р.България е била над средната за ЕС за сходни стоки, с рязък спад през 2018 г. - 8,86 Е./kg.; за Испания - страната, в която стоката ще бъде реализирана, за същия период митническата стойност е: 2016 г. - 21,14 Е./kg., 2017 г. - 20,69 Е./kg., 2018 г. - 18,62EUR/kg.

Въз основа на горните данни, в оспореното решение са изложени следните правни изводи (цитати): „предвид това, че митническата стойност на внесените стоки за килограм нетно тегло е основана на изключително ниска фактурна цена, спрямо наличната средна статистическа стойност на сходни стоки, съмнението относно точния размер на митническата стойност на гореописаните стоки остава; предвид констатираната разлика в цените не отпадат съмненията относно точността на митническата стойност на внесените стоки (Решение С-291/15 от 16 юни 2016 г. на съда на Европейския съюз, в случаите когато декларираната цена на стоките е значително по-ниска от средностатистическата, следва да се приеме, че разликата в цените е достатъчна, за да обоснове съмнение за отхвърляне на декларираната митническа стойност, без да се оспорва автентичността на документите); поради това, че съмненията продължават, след поискването и предоставянето на всички допълнителни документи, че декларираната стойност на внесените стоки представлява цялата платена или подлежаща на плащане за тези стоки сума,

митническата стойност не следва да се определи въз основа на метода на договорната стойност; чл. 140, пар. 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, ако съмненията им не отпаднат, митническите органи могат да решат, че стойността на стоките не може да се определи по реда на чл.70, пар.1 от Регламент (ЕС) № 952/2013; съгласно чл.74, пар.1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, когато митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно чл.70, тя се определя, като се прилага последователно букви от а) до г) от пар. 2, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките; за приблизително същият период не са установени декларираните митнически стойности по реда на чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 за „идентични стоки“; съгласно разпоредбите на член 1, пар. 2, т. 4 от Регламент за изпълнение(ЕС) 2015/2447 „идентични стоки“ означава - в рамките на определянето на митническата стойност – „стоките, произведени в същата държава, които са еднакви във всяко отношение, включително физическите им характеристики, качеството и репутацията им“; в случая не бяха открити „идентични стоки“ от същия износител, еднакви във всяко отношение; в този случай, след разглеждане на единичните цени, по които останалите вносители са закупували разглежданите стоки, следва да се определи въз основа на „договорна стойност на сходни стоки“, посочена в чл. 74, пар. 2, б. „б“ от Регламент (ЕС) № 952/2013; съгласно разпоредбите на член 1, пар. 2, т.1 4 от Регламент за изпълнение(ЕС) 2015/2447 „сходни стоки“ означава, в рамките на определянето на митническа стойност „стоки, произведени в същата държава, които, въпреки че не са еднакви във всяко отношение, имат подобни характеристики и подобни съставни материали, което им дава възможност да изпълняват същите функции и да бъдат взаимозаменяеми в търговско отношение“; при прилагане на член 141 от Регламент за изпълнение(ЕС) 2015/2447, вр. чл. 74, пар. 2, буква „б“ от Регламент (ЕС) № 952/2013, цената на сделката на „сходни стоки“ трябва да се определя, посредством стойността на сделката с подобни стоки при продажба на същото търговско равнище и в приблизително същото количество като стоките, подлежащи на обмитяване; когато не може да се открие подобна продажба, използва се стойността на сделката със „сходни стоки“, продадени на различно търговско равнище и/или количество. Прави се корекция, за да се вземат предвид значителните разлики в разходите между внесените стоки и въпросните сходни стоки, дължащи се на разликите в разстоянията и видовете транспорт при необходимост; при изследване на метода, съгласно чл. 74, пар. 2, буква „б“ от Регламент (ЕС) № 952/2013 е направен анализ в митническата база данни за декларации за допускане за свободно обращение с крайно потребление на сходни стоки „по същото или приблизително същото време“; след направения анализ в националната база данни МИСЗА за оформени митнически декларации за допускане до свободно обращение, в същия или приблизително същия момент, на сходни стоки са намерени резултати за декларираните и приети митнически стойности от други вносители и от същия вносител, които не са необичайно ниски; същите са декларираните и приети в съответствие с чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013. Жалбоподателят не е съгласен с така определените митнически стойности, като счита, че Решение, рег. № 32-257497/03.09.2020 г. е неправилно и незаконосъобразно, досежно метода, по който са определени новите стойности на стоките, понеже: не са обсъдени противопоставените от дружеството писмени доказателства; решението не съдържа изчерпателни мотиви, защо не е приета декларираната стойност, при положение, че самите стоки не са били налични; не е отчетено, че стоките са били

„нискокачествени, преоценени“.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след като взе предвид доводите на страните, доказателствата и заключението на съдебносчетоводната експертиза, както и релевантните за случая правни норми, излага следните мотиви по същество.

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане.

Спорът е относно приложимостта на метода за определяне митническата стойност на стоки – внос от Китай, възприет от ответника като приложим за случая, а именно, този по чл. 74 от Регламент (ЕС) 952/13.

Нормата на чл. 69, Глава трета „Стойност на стоките за митнически цели“, от Регламент (ЕС) 952/13 на ЕП и на Съвета, за създаване Митнически кодекс на Съюза разпорежда, че „митническата стойност на стоките във връзка с прилагането на Общата митническа тарифа и нетарифните мерки, установени от разпоредби на Съюза, уреждащи специфични области, отнасящи се до търговията със стоки, се определя в съответствие с членове 70 и 74“.

Критериите и условията за прилагане на първичния метод – този, за определяне митническата стойност, въз основа на договорната стойност са определени с нормите на чл.чл. 70-73 от същия регламент. Според чл. 70, § 1, „базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост. „Действително платената или подлежащата на плащане цена“ е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки“ (§ 2). За да бъде приложен методът на договорната стойност § 3 поставя следните условия, които да са едновременно изпълнени: „а) не съществуват ограничения относно правото на разпореждане или ползване на стоките от купувача, различни от някои от следните:

i) ограничения, наложени или изисквани по силата на закон или от публичните органи в Съюза; ii) ограничения, засягащи географската област, в която стоките могат да бъдат препродавани; iii) ограничения, които не влияят значително върху митническата стойност на стоките; б) продажбата или цената не зависят от условия или съображения, които не могат да получат стойностно изражение по отношение на подлежащите на остойностяване стоки; в) никаква част от прихода от всяка последваща препродажба, прехвърляне или ползване на стоките от купувача не се получава пряко или косвено от продавача, освен в случаите, когато е възможна подходяща корекция; г) купувачът и продавачът не са свързани или връзката не е повлияла върху цената“.

Правилата и условията за прилагане на вторични методи, за определяне митническа стойност са описани в чл. 74 от Регламента. Параграф 1 на чл. 74 поставя условие за прилагане на вторичните методи – „когато митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно член 70...“. Това означава, че отхвърляйки с процесното решение приложимост на първичния метод, ответникът, позовавайки се вкл. на чл. 140, чл. 141 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията, от 24.11.2015 г. е приел неизпълнение на условията по чл. 70, § 1 и § 2, а именно, че договорната стойност на процесните стоки не е действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в

митническата територия на Съюза. За да приложи вторичните методи ответникът цитира основанията по чл. 74, § 2, б. „б“, т.е. „митническата стойност, определена в резултат на прилагането на параграф 1, е (б) договорната стойност на сходни стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на остойносттаване“. Каза се, че това свое решение изрично обосновава и с решението на СЕС от 16.06.2016 г., по дело № С-291/15. Решението е по преюдициален въпрос, относно тълкуването на чл. 181а от Регламент (ЕО) № 2454/93 на Комисията, от 02.07.1993 г., за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (Е.) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността. Отговорът, който Общностният съд дава е, че: „член 181а от Регламент (Е.) № 2454/93 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска практика на митническите органи *като разглежданата в главното производство, съгласно която митническата стойност на внесени стоки се определя въз основа на договорната стойност на сходни стоки — метод, който фигурира в член 30 от Регламент (Е.) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, когато бъде преценено, че декларираната договорна стойност е необичайно ниска в сравнение със среднотатистическия размер на покупните цени при вноса на сходни стоки, при положение че митническият орган не оспорва, нито по друг начин поставя под съмнение автентичността на фактурата и на удостоверение за извършен банков превод, представени като доказателство за действително платената цена за внесените стоки, и вносителят не представя, в отговор на искането в този смисъл на митническия орган, допълнителни доказателства или сведения за установяване на точността на декларираната договорна стойност на тези стоки“.*

Позоваването на това съдебно решение обаче, не освобождава митническият орган да установи и докаже по безспорен начин тезата си за правилно прилагане на съответната материалноправна норма, като изложи убедителни мотиви. В разглеждания в настоящото съдебно производство случай, според Съда ответникът не е изпълнил успешно това си задължение. Основанието за ползване на метода по чл. 74, § 2, б. „б“ предполага определяне митническата стойност като „договорната стойност на **сходни** стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на остойносттаване“. Самият ответник в решението си (текстът, цитиран по – горе) е възпроизвел дефиницията за „сходни стоки“, според чл. 1, § 2, т. 1 4 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 („стоки, произведени в същата държава, които, въпреки че не са еднакви във всяко отношение, имат подобни характеристики и подобни съставни материали, което им дава възможност да изпълняват същите функции и да бъдат взаимозаменяеми в търговско отношение“). Очевидно е, че тази дефиниция отчита „подобните характеристики и подобни съставни части“, според функциите и предназначението на стоките, но не и според тяхното качество, в смисъл на

годност, добро изпълнение, добър външен вид. С други думи ответникът изобщо не е съобразил и не е обсъдил с решението си представените от дружеството – жалбоподател писмени доказателства за влошено качество на стоките. Обсъдил е (цитирано по – горе в настоящото решение) представеният договор за покупка, от 01.01.2018 г. и т.т. 2, 4 от допълнителното споразумение от 03.01.2018 г., според които *„изпращачът има на склад т.н. „дисконтирани“ стоки, които са залежали, непродадени от предишни поръчки, с различно качество, с дефекти, сгрешена номерация и др., които биха могли да бъдат закупени в рамките на договора; стоките трябва да бъдат продавани с отстъпка, която се договаря във връзка с всяка отделна поръчка в съответен анекс и фактурите към нея“*. Следователно, след като са му станали известни тези условия на сделката, без да оспорва изрично (вкл. в съдебното производство) валидността на договора и анекса, ответникът е дължал да изложи мотиви, защо пренебрегва тези факти, касаещи качествата на процесните стоки. Мотиви в тази връзка изобщо липсват.

Макар от съдържанието на Решение, рег. № 32-257497/03.09.2020 г. да не личи, че ответникът оспорва, че декларираната от [фирма] цена е „действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза“, по смисъла на чл. 70, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., Съдът допусна по искане на оспорващото дружество изготвяне на съдебносчетоводна експертиза, заключението на която е прието без оспорване. Според него: „плащането на декларираните в митническа декларация М. 19BG002002001015R3/23.01.2019 г. стоки, с фактурна стойност, в размер на 16 018, 80 Евро е платена по банкова сметка на продавача, на 04.04.2019 г., съгласно т.б от договора и представено извлечение за междубанков валутен превод, на л. 25 от делото; цената, платена по банков път (16 018, 80 Евро) съответства на декларираната стойност на стоката по МД от 23.01.2019 г. и е в съответствие с Анекс № 5/25.03.2018 г.; размерът на реално платената и подлежаща на плащане цена по фактура № ES18020/19.12.2018 г. е 16 018,80 Евро“.

Горните мотиви дават основание на Съда да заключи, че жалбата е основателна, а Решение, рег. № 32-257497/03.09.2020 г., към М. 19BG002002001015R3/23.01.2019 г. е неправилно, поради постановяването му в резултат на неправилно прилагане на материалния закон – нормата на чл. 74, § 2, б. „б“ от Регламент (ЕС) № 952/2013 г.

Доказателствата дават основание да бъде прието с категоричност, че приложимият метод за определяне митническата стойност на процесните стоки е този, по смисъла на чл. 70, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. – *„договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цен на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза“*.

Този изход на съдебния спор обуславя задължение за ответника да възстанови

на оспорващото дружество разноските за водене на делото. В списъка по чл. 80 ГПК, представен от адвокат Б. К. са включени претенции за общо 3 750 лева, като е уточнено, че от тях: 2 200 лева са за платено възнаграждение на адвоката, съгласно договор от 16.09.2020 г. (на л. 16 от делото), който е за сумата от 3 000 лева, но според уточнението на адвоката, част от тази сума (800 лева) е за възнаграждение по адм. дело № 9490/2020 г., а по настоящото дело се претендират именно 2 200 лева; 1 000 лева са по договор от 05.06.2020 г. (л. 225) за „изготвяне на писмено становище до директора на ТД „С. морска“, относно писма от 26.05.2020 г.“, т.е. – преди да бъде образувано настоящото адм. дело № 9491/2020 г.; 500 лева са депозит за вещо лице; 50 лева са за държавна такса. Ответникът направи възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК за прекомерно висок размер на адвокатското възнаграждение. Предвид обжалвания интерес от общо 59 656 лева (т. 6 от диспозитива на Решение, рег. № 32-257497/03.09.2020 г.) и с оглед чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, размерът на адвокатското възнаграждение от 2 220 лева е под минимума. Като неоснователно Съдът преценява искането за възстановяване на 1 000 лева, заплатени от ответника по договор от 05.06.2020 г. за „изготвяне на писмено становище до директора на ТД „С. морска“, относно писма от 26.05.2020 г.“, понеже тези разноски не са такива, по смисъла на чл. 143, ал. 1 АПК, т.е. – не са направени конкретно във връзка с настоящото съдебно производство. Водим от изложените мотиви и на основание чл. 172, чл. 143, ал. 1 АПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата от адвокат – пълномощник на [фирма] издаденото от директора на Териториална дирекция „С. морска“, при Агенция „Митници“ РЕШЕНИЕ, рег. № 32-257497/03.09.2020 г., към М. 19BG002002001015R3/23.01.2019 г.

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯ МИТНИЦИ да възстанови на [фирма], ЕИК:[ЕИК] разноските за водене на делото и възнаграждението за едни адвокат, в общ размер на 2 750 лв. (две хиляди, седемстотин и петдесет лева). Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: